Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/573/EK HATÁROZATA

(2007. május 23.)

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról és a 2004/904/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

(HL L 144., 2007.6.6., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 458/2010/EU határozata (2010. május 19.)	L 129	1	2010.5.28.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2012/281/EU határozata (2012. március 29.)	L 92	1	2012.3.30.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/573/EK HATÁROZATA

(2007. május 23.)

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról és a 2004/904/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 63. cikke 2.b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A Szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó kísérő intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.

(2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i tamperei ülésén ismét megerősítette szándékát a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozására. Ezért a közös európai menekült- és migrációs politikának törekednie kell a harmadik országok állampolgárainak tisztességes kezelésére és a migrációs áramlások jobb kezelésére. A Közös Európai Menekültügyi Rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Európai Unióban.

(3) Ez a határozat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió alapjogi chartája és az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) által elismert elveket.

([1]) HL C 88., 2006.4.11., 15. o.
([2]) HL C 115., 2006.5.16., 47. o.
([3]) Az Európai Parlament 2006. december 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. május 7-i határozata.

▼B

(4) Az e határozat hatálya alá tartozó személyekkel szembeni bánásmód tekintetében a tagállamokat kötelezik a hátrányos megkülönböztetést tiltó azon nemzetközi jogi eszközök, amelyeknek azok részes felei.

(5) E határozat végrehajtása során a tagállamok a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban adott esetben „a gyermek mindenek felett álló érdekét” tekintik elsődleges szempontnak.

(6) E politika végrehajtásának a tagállamok közötti szolidaritáson kell alapulnia; a végrehajtás olyan mechanizmusokat igényel, amelyek a tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására, illetve a befogadással járó következmények viselésére tett erőfeszítések közötti egyensúly előmozdítását szolgálják. A 2000/596/EK tanácsi határozat ([1]) erre a célra létrehozta az Európai menekültügyi alapot a 2000–2004-es időszakra vonatkozóan. Ennek a határozatnak a helyébe a 2005–2010-es időszakra az Európai menekültügyi alap létrehozásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/904/EK tanácsi határozat ([2]) lépett. Mindez, tekintettel a menekültügy terén a közelmúltban elfogadott közösségi jogszabályokra és figyelembe véve a 2000–2004-es időszakra létrehozott alap végrehajtása során szerzett tapasztalatokat, biztosította a tagállamok közötti megszakítatlan szolidaritást.

(7) Az Európai Tanács a 2004. november 4–5-i hágai programban egy sor célkitűzést és prioritást állapított meg, melynek célja a Közös Európai Menekültügyi Rendszer továbbfejlesztésének a rendszer második szakaszában megvalósítandó folytatása.

(8) Az Európai Tanács különösen hangsúlyozta annak szükségességét, hogy az Európai Unió a megosztott felelősség szellemében járuljon hozzá egy hozzáférhetőbb, méltányosabb és hatékonyabb nemzetközi védelmi rendszerhez, és hogy a lehető legkorábbi szakaszban tegye hozzáférhetővé a védelmet és a tartós megoldásokat, valamint kezdeményezte az EU regionális védelmi programjainak továbbfejlesztését, beleértve az ilyen programokban részt venni szándékozó tagállamokat célzó közös áttelepítési programokat is.

(9) Az Európai Tanács a gyakorlati és konstruktív együttműködés megkönnyítése érdekében arra is felszólított, hogy hozzák létre a megfelelő, a tagállamok nemzeti menekültügyi szolgálatait is magukba foglaló struktúrákat, amelyek hozzájárulnak az egységes uniós eljárás megvalósításához, a származási országra vonatkozó információk értékeléséhez és alkalmazásához, valamint a menekültügyi rendszerekre és a befogadási képességekre – többek között a földrajzi elhelyezkedésből adódóan – nehezedő fokozott nyomás kezeléséhez.

(10) Tekintettel a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a harmadik országok legálisan az EU-ban tartózkodó állampolgárai beilleszkedését segítő európai alap, a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérítését szolgáló európai alap és a Külső határok alap létrehozására, és különös tekintettel a közös igazgatási, ellenőrzési és értékelési szabályozások meghatározására, új Európai menekültügyi alapot (a továbbiakban: az alap) kell létrehozni.

([1]) HL L 252., 2000.10.6., 12. o.
([2]) HL L 381., 2004.12.28., 52. o.

▼B

(11) Az alap hatályára és céljára figyelemmel az semmilyen esetben sem támogathat személyek őrizetben tartására használt, harmadik országokban található területekre és központokra irányuló intézkedéseket.

(12) Az alap időtartamát a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban ([1]) meghatározott többéves pénzügyi keret időtartamához kell igazítani.

(13) Ez a határozat egy összefüggő keret része – amely magába foglalja a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános program keretében a 2007-2013-as időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 2007/574/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ([2]), a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános program keretében a 2008-2013-as időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról szóló, 2007. május 23-i 2007/575/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot ([3]) és a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános program keretében a 2007-2013-as időszakra a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap létrehozásáról szóló, …-i 2007/…/EK tanácsi határozatot ([4]) –, és amelynek célja a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás az Európai Unió külső határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és a Szerződés harmadik részének IV. címével összhangban kidolgozott közös menekültügyi és bevándorlási politikák végrehajtásából adódó pénzügyi terhet illetően.

(14) Helyénvaló támogatni és javítani a tagállamok erőfeszítéseit, hogy megfelelő befogadási feltételeket teremtsenek a menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek, valamint a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvvel ([5]) összhangban kiegészítő védelemben részesülő személyek számára, valamint hogy tisztességes és hatékony menekültügyi eljárást alkalmazzanak, és előmozdítsák a jó gyakorlatok alkalmazását a menekültügy területén a nemzetközi védelemre szoruló személyek jogainak biztosítása érdekében, továbbá helyénvaló lehetővé tenni a tagállami menekültügyi rendszerek hatékony működését.

(15) A genfi egyezmény egyik célkitűzése a menekültek azon országban történő társadalmi beilleszkedése, amelyben letelepedtek. E személyek számára lehetővé kell tenni, hogy osztozhassanak az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott értékekből. Ebből a célból támogatni kell a tagállamok társadalmi, gazdasági és kulturális beilleszkedésre irányuló intézkedéseit, amennyiben azok hozzájárulnak a gazdasági és társadalmi kohézióhoz, amelynek fenntartása és erősítése a Szerződés 2. cikkében és 3. cikke (1) bekezdésének k) pontjában említett alapvető közösségi feladat.

([1]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.
([2]) Lásd e Hivatalos Lap 22. oldalát.
([3]) Lásd e Hivatalos Lap 45. oldalát.
([4]) A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.
([5]) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

▼B

(16) A hágai programra figyelemmel biztosítani kell, hogy az alap forrásait a lehető leghatékonyabb módon használják fel az Európai Unió menekültügyi politikája célkitűzéseinek eléréséhez, figyelembe véve az áttelepítés és a tagállamok közötti gyakorlati együttműködés támogatásának szükségességét többek között a menekültügyi rendszerekre és a befogadási képességekre nehezedő fokozott nyomás kezelése érdekében.

(17) Az alapnak támogatnia kell a tagállamok azzal kapcsolatos erőfeszítéseit, hogy a közösségi jog szerinti kötelezettségeikre figyelemmel javítsák a menekültügyi politikájuk fejlesztésével, figyelemmel kísérésével és értékelésével kapcsolatos kapacitásaikat, különösen a tagállamok közötti gyakorlati együttműködésben való részvétel céljából.

(18) Az alapnak támogatnia kell a tagállamok arra irányuló önkéntes erőfeszítéseit is, hogy a területükön az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosa (UNHCR) által áttelepítésre jogosultnak nyilvánított menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára nemzetközi védelmet és tartós megoldást nyújtsanak, például a tagállamok által végrehajtott olyan fellépéseket, amelyek célja az áttelepítési igények felmérése és az érintett személyeknek a területükre való szállítása annak érdekében, hogy biztos jogállást biztosítsanak számukra, és előmozdítsák hatékony beilleszkedésüket.

(19) Az alapnak jellegéből adódóan alkalmasnak kell lennie arra, hogy támogassa a tagállamok által közösen elfogadott, olyan önkéntes tehermegosztási műveleteket, mint a nemzetközi védelemben részesülő, valamint a nemzetközi védelmet kérelmező személyek egyik tagállamból egy olyan másik tagállamba való átszállítása, amely egyenértékű védelmet biztosít számukra.

(20) Az alapnak arra is alkalmasnak kell lennie, hogy megfelelő támogatást kínáljon a legjobb gyakorlat azonosítását, megosztását és előmozdítását célzó közös tagállami erőfeszítésekhez, és hogy hatékony együttműködési struktúrákat hozzon létre a Közös Európai Menekültügyi Rendszer keretén belüli döntéshozatal minőségének javítása céljából.

(21) A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimum követelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv ([1]) alapján pénzügyi tartalékot kell képezni a menekültek tömeges beáramlása esetén ideiglenes védelmet biztosító sürgősségi intézkedések végrehajtására.

(22) Ezt a pénzügyi tartalékot felhasználhatóvá kell tenni a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására is, hogy kezeljék az esetlegesen nemzetközi védelmet igénylő személyek nagy számban történő, hirtelen érkezéséből eredő, fokozott nyomást eredményező helyzeteket, amelyek jelentős és sürgős igényeket támasztanak a tagállamok befogadó létesítményeivel vagy menekültügyi rendszereivel szemben. Meg kell állapítani az ilyen esetekben nyújtandó pénzügyi támogatás feltételeit és az arra irányuló eljárást.

([1]) HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

▼B

(23) Az alap által nyújtott támogatás hatékonyabbá és célzottabbá válik, ha a támogatásra jogosult intézkedések társfinanszírozása egy félidős felülvizsgálat tárgyát képező többéves programon és egy, az egyes tagállamok helyzetét és szükségleteit figyelembe vevő, az egyes tagállamok által kialakított éves programon alapul.

(24) Noha helyénvaló, hogy az egyes tagállamok számára meghatározott összeget ítéljenek meg, a rendelkezésre álló éves források elosztása továbbra is akkor tisztességes, ha azok nagy részét az egyes tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek – beleértve a nemzeti programok keretében nemzetközi védelmet élvező menekülteket is – befogadására tett erőfeszítéseknek megfelelően, arányosan osztják el.

(25) Azon személyeket, akik áttelepítés útján nemzetközi védelemben és tartós megoldásban részesülnek, a rendelkezésre álló éves források tagállamok közötti elosztása során a nemzetközi védelemben részesülő személyek között kell számba venni.

(26) Figyelembe véve a regionális védelmi programok végrehajtására kijelölt országokból vagy régiókból kiinduló áttelepítések stratégiai alkalmazásának fontosságát, további pénzügyi támogatást kell nyújtani a Nyugati Új Független Államokból és Afrika szubszaharai térségéből származó személyek áttelepítéséhez, amely területeket a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett, a regionális védelmi programokról szóló, 2005. szeptember 1-i közleménye, valamint a Tanács 2005. október 12-i következtetései jelöltek ki erre a célra, illetve bármely más, a jövőben kijelölendő országokból vagy régiókból származó személyek áttelepítéséhez.

(27) Ugyanennyire elengedhetetlen további pénzügyi támogatást nyújtani bizonyos, különösen kiszolgáltatott csoportokhoz tartozó személyeket célzó áttelepítési fellépésekhez olyan esetekben, amelyekben az áttelepítést ítélik a sajátos szükségleteiknek leginkább megfelelő megoldásnak.

(28) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet [1] (a továbbiakban: költségvetési rendelet) 53. cikke (1) bekezdése b) pontjában említett megosztott igazgatással kapcsolatban meg kell pontosan határozni, hogy a Bizottság milyen feltételekkel gyakorolhatja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke és 48. cikkének (2) bekezdése értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az alapot.

[1] HL L 248., 2002.9.16., 1. o. Az 1995/2006/EK, Euratom rendelettel (HL L 390., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

(29) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az igazgatási és az ellenőrzési rendszer megfelelő működésének és a végrehajtás minőségének biztosítására. Ehhez meg kell határozni azokat az általános elveket és szükséges funkciókat, amelyeket minden programnak teljesítenie kell.

(30) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelnek az alapból származó fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

(31) A többéves és éves programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrekciója tekintetében. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében kell meghatározni azokat a módszereket, amelyekkel a tagállamok biztosítják a megfelelő rendszerek létrehozását és kielégítő működését.

(32) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül ösztönözni kell ezen a területen a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést.

(33) Az alapból támogatott intézkedések eredményessége és következményei az értékelésüktől, és az eredményeik terjesztésétől is függenek. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság ilyen vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát, és a kapcsolódó információk minőségét biztosító szabályokat.

(34) Szem előtt tartva a közösségi finanszírozás átláthatóságának fontosságát, a Bizottságnak – figyelembe véve a megosztott igazgatás alá tartozó olyan más eszközökkel kapcsolatos gyakorlatot, mint például a strukturális alapok – iránymutatást kell nyújtania annak elősegítése érdekében, hogy az ezen alapból támogatásban részesülő valamennyi hatóság, nem kormányzati szervezet, nemzetközi szervezet és egyéb szervezet megfelelően igazolja vissza a kapott támogatást.

(35) Az intézkedéseket félidős felülvizsgálat és hatásvizsgálat keretében értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felügyeleti intézkedései részeként kell végezni.

(36) Ez a határozat a program teljes időtartamára meghatároz egy olyan pénzügyi keretösszeget, amely az éves költségvetési eljárás során a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 37. pontja szerinti elsődleges hivatkozási alapot jelenti a költségvetési hatóság számára.

(37) Mivel e határozat célját, nevezetesen a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadásával kapcsolatban a tagállamokra háruló terhek kiegyensúlyozott elosztásának előmozdítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke vagy hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

▼B

(38) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni.

(39) Mivel e határozat azon intézkedése, amely a stratégiai iránymutatások elfogadásához kapcsolódik általános hatályú és e határozat nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányul, beleértve néhány ilyen elem törlését vagy a határozat új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését is, azt az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hatékonyság érdekében, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidőket a stratégiai iránymutatások elfogadása esetében le kell rövidíteni.

(40) A 2004/904/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni.

(41) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország 2005. szeptember 6-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.

(42) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság 2005. október 27-i levelében jelezte, hogy e határozat elfogadásában és alkalmazásában részt kíván venni.

(43) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia e határozat elfogadásában nem vesz részt, és ezért e határozat nem kötelezi, és az rá nem alkalmazandó.

(44) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címe alá tartozó egyes területekre a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás alkalmazásáról szóló, 2004. december 22-i 2004/927/EK tanácsi határozat ([2]) – a Szerződés 67. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban – a Szerződés 251. cikkében említett eljárást alkalmazandóvá tette a Szerződés 62. cikke 1., 2.a) és 3. pontjának, valamint 63. cikke 2.b) és 3.b) pontjának a hatálya alá tartozó területeken,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.
([2]) HL L 396., 2004.12.31., 45. o.

▼B

I. FEJEZET

TÁRGY, CÉLOK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez való hozzájárulás, és a szolidaritás elvének tagállamok közötti alkalmazása érdekében a 2008. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza az Európai Menekültügyi Alapot (a továbbiakban: az alap) egy olyan összefüggő keret részeként, amely magában foglalja a 2007/574/EK határozatot, a 2007/575/EK határozatot és a 2007/…/EK határozatot is.

Ez a határozat meghatározza azokat a célokat, amelyekhez az alap hozzájárul, annak végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztásának szempontjait.

Megállapítja az alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, valamint a figyelemmel kísérési és ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatmegosztáson alapulnak.

2. cikk

Az alap általános célja

(1) Az alap általános célja az e határozat által előírt intézkedések társfinanszírozásával a tagállami erőfeszítések támogatása és ösztönzése a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására és a befogadás következményeinek viselésére, figyelembe véve az érintett közösségi jogszabályokat.

(2) Az alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

3. cikk

Támogatható tevékenységek a tagállamokban

(1) Az alap támogatja a tagállamokban végrehajtott, az alábbiak közül egyhez vagy többhöz kapcsolódó fellépéseket:

a) befogadási feltételek és menekültügyi eljárások;

b) a 6. cikkben említett azon személyek beilleszkedése, akik egy meghatározott tagállamban tartós és állandó jelleggel tartózkodnak;

c) a tagállamok menekültügyi politikájának a Közös Európai Menekültügyi Rendszerhez kapcsolódó, létező vagy a jövőbeli közösségi jog szerinti kötelezettségeikre figyelemmel való fejlesztését, figyelemmel kísérését és értékelését célzó képességeik javítása, különösen a tagállamok közötti gyakorlati együttműködésben való részvétel céljából;

▼B

d) A 6. cikk e) pontjában említett személyek áttelepítése. E határozat alkalmazásában az áttelepítés az a folyamat, amelynek során harmadik országok állampolgárait, illetve a hontalan személyeket nemzetközi védelemre szorultságuk alapján az UNHCR kérésére egy harmadik országból valamely tagállamba szállítanak, ahol az alábbi jogállások egyikével rendelkezve engedéllyel tartózkodhatnak:

i. a 2004/83/EK irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti menekültstátusz, vagy

ii. olyan jogállás, amely a nemzeti és a közösségi jog szerint a menekültstátuszával megegyező jogokat és ellátásokat biztosít;

e) a 6. cikk a) és b) pontjában említett kategóriákba tartozó személyeknek abból a tagállamból való elszállítása, amelyik nemzetközi védelmet nyújtott számukra egy olyan másik tagállamba, amelyben hasonló védelemben részesülnek majd, és a 6. cikk c) pontjában említett kategóriába tartozó személyeknek egy olyan másik tagállamba szállítása, amelyik meg fogja vizsgálni a nemzetközi védelemre irányuló kérelmüket.

(2) A befogadási feltételeket és a menekültügyi eljárásokat illetően az alábbi intézkedések támogathatóak:

a) elszállásolással kapcsolatos infrastruktúra és szolgáltatás;

b) a menedékkérők menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférésének biztosítását célzó struktúrák és képzések;

c) anyagi támogatás és orvosi vagy pszichológiai ellátás biztosítása;

d) szociális támogatás, közigazgatási és/vagy jogi formaságokkal kapcsolatban nyújtott információ vagy segítség, és a menekültügyi eljárás lehetséges eredményével kapcsolatban nyújtott információ vagy tanácsadás, beleértve az olyan szempontokat is, mint az önkéntes visszatérés;

e) jogi tanácsadás és nyelvi segítségnyújtás;

f) oktatás, nyelvoktatás és az érintett személy jogállásával összefüggő egyéb kezdeményezések;

g) támogató szolgáltatások, például fordítás és képzés a befogadási feltételek és a menekültügyi eljárások hatékonyságának és minőségének javítása érdekében;

h) a befogadó országban a befogadottakkal kapcsolatban álló helyi közösségek tájékoztatása, valamint a helyi hatóságok alkalmazottjainak képzése;

i) a 6. cikk c) pontjában említett kategóriába tartozó személyek átszállítása abból a tagállamból, amelyben tartózkodnak, abba a tagállamba, amely a menedékjog iránti kérelmük elbírálásáért felelős.

(3) A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett személyek és családtagjaik a tagállamok társadalmaiba való beilleszkedésével kapcsolatban a következő intézkedések támogathatók:

a) lakhatással, létfenntartási eszközökkel, munkaerő-piaci beilleszkedéssel, orvosi, pszichológiai és szociális ellátással kapcsolatos tanácsadás és támogatás;

b) olyan intézkedések, amelyek révén e személyek szocio-kulturális értelemben alkalmazkodhatnak a tagállam társadalmához, és osztozhatnak az Európai Unió alapjogi chartájában foglalt értékekben;

▼B

c) a polgári és kulturális életben való tartós és fenntartható részvételt elősegítő intézkedések;

d) az oktatásra, szakképzésre, a képesítések és oklevelek elismerésére vonatkozó intézkedések;

e) az önállósulást és e személyek számára az önmagukról való gondoskodást támogató intézkedések;

f) Ezen személyek és a befogadó társadalom közötti tartalmas kapcsolattartást és építő párbeszédet elősegítő intézkedések, ezen belül a fő partnerek – a nyilvánosság, a helyi hatóságok, a menekültügyi egyesületek, az önkéntes csoportok, szociális partnerek és a tágabb értelemben vett civil társadalom – bevonását elősegítő intézkedések;

g) szakismeretek megszerzését támogató intézkedések, ezen belül nyelvoktatás;

h) ezen személyek és közintézmények közötti kapcsolatokban az egyenlő hozzáférést és az egyenlő bánásmódot támogató intézkedések.

(4) A menekültügyi politika fejlesztését, figyelemmel kísérését és értékelését célzó tagállami képességek javításához kapcsolódó fellépésekkel kapcsolatban különösen a következők támogathatók az alapból:

a) a származási országra vonatkozó információk összegyűjtésének, összeállításának, felhasználásának és terjesztésének előmozdítását célzó fellépések, beleértve a fordításokat is;

b) menekültügyi eljárásra, a befogadásra, a beilleszkedésre és a nemzetközi védelemben részesülő személyekre vonatkozó statisztikák gyűjtésével, elemzésével és terjesztésével kapcsolatos képességek fejlesztését célzó fellépések;

c) a menedékjog iránti kérelmek, köztük e fellebbezések elbírálásával kapcsolatos képességek javítását célzó fellépések;

d) a menekültügyi politikák értékelését segítő olyan fellépések, mint az országos hatásvizsgálatok, a célcsoportokban végzett felmérések, mutatók és a teljesítményértékelés kidolgozása.

(5) Az áttelepítéssel kapcsolatban különösen a következők támogathatók az alapból:

a) az áttelepítési programok létrehozásával és továbbfejlesztésével kapcsolatos fellépések;

b) a lehetséges áttelepítési ügyeknek az illetékes tagállamok hatóságai általi elbírálásához kapcsolódó fellépések, például tényfeltárás végzése a befogadó országban; interjúk készítése, orvosi vizsgálat és biztonsági ellenőrzés;

c) indulás előtti egészségügyi felmérés és orvosi kezelés;

d) indulás előtti anyagi támogatás;

e) indulás előtti tájékoztató intézkedések;

f) utazási szolgáltatások, beleértve az orvosi kíséret biztosítását is;

g) az érkezéskor haladéktalanul nyújtandó információ és segítségnyújtás, beleértve a tolmácsszolgáltatást is.

▼B

(6) A nemzetközi védelemben részesülő, valamint az azt kérelmező személyek tagállamok közötti átszállításával kapcsolatban különösen a következők támogathatók az alapból:

a) indulás előtti tájékoztató intézkedések;

b) az utazás megszervezése, beleértve az orvosi kíséret biztosítását is;

c) az érkezéskor haladéktalanul nyújtandó információ és segítségnyújtás, beleértve a tolmácsszolgáltatást is.

(7) A (2) és (3) bekezdésben említett fellépések akkor is támogathatók az alapból, ha azok a 6. cikk e) pontjában említett személyeket célozzák.

(8) Az (1)–(6) bekezdésben meghatározott intézkedések különösen a Közös Európai Menekültügyi Rendszer területén támogatják az érintett közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtását.

(9) A fellépéseknek figyelembe kell venniük a nemekkel kapcsolatos kérdéseket, a gyermekek mindenek felett álló érdekeit, a rászoruló személyek – úgymint a kiskorúak, a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékkal élő személyek, az időskorúak, a terhes nők, a kisgyermekes egyedülálló szülők, a kínzás vagy erőszakos közösülés áldozatai, valamint a pszichológiai, fizikai vagy szexuális erőszak vagy visszaélés egyéb súlyos formáit elszenvedett személyek, az emberkereskedelem áldozatai valamint a sürgősségi ellátásra és betegségek elengedhetetlen kezelésére szoruló személyek – sajátos helyzetét.

(10) A 6. cikk c) pontjában említett személyek elhelyezésével kapcsolatban az alapból kizárólag olyan fellépések támogathatók, amelyek elkülönülnek a kizárólag olyan személyek elhelyezésére szánt területektől vagy központoktól, akiknek belépését megtagadták, vagy akiket külső határ tiltott átlépését követően, illetve egy tagállam területére való illegális belépés céljából a külső határ megközelítése során tartóztattak fel.

4. cikk

Közösségi intézkedések

(1) A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésére álló források legfeljebb ►**M1** 4 %-át ◄ lehet a menekültpolitikával és a 6. cikkben szereplő célcsoportokra vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos transznacionális intézkedések vagy az egész Közösség érdekében álló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására fordítani.

(2) Különösen azok a közösségi intézkedések jogosultak támogatásra, amelyek:

▼M1

_____

▼B

b) támogatják a két vagy több tagállamban működő szervek közötti transznacionális partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a menekültpolitika minőségének javítására;

c) támogatják a transznacionális figyelemfelkeltő kampányokat;

▼B

d) támogatják a bevált gyakorlatokra és a menekültügyi politika minden más aspektusára, többek között a korszerű technológia felhasználására, valamint az olyan kulcsfontosságú szereplők közötti, országos szintű együttműködésre vonatkozó tanulmányokat, tájékoztatást és információcserét, mint a helyi és regionális hatóságok, menekültügyi egyesületek és önkéntes csoportok;

e) támogatják e téren a közösségi együttműködés és a közösségi jog új formáinak lehetőségére vonatkozó kísérleti projekteket, beleértve az innovatív projekteket és tanulmányokat;

▼M1

_____

▼B

g) a menekülteket és menedékkérőket támogató, és legalább 10 tagállamban jelen levő nem kormányzati szervezeteket összekötő hálózatok számára olyan strukturális támogatás nyújtása, amelynek célja a tapasztalatok és a helyes gyakorlatok cseréjének megkönnyítése, és annak biztosítása, hogy a közösségi menekültügyi politika és gyakorlat kialakítása során figyelembe vegyék a nem kormányzati szervezetek által szerzett tapasztalatokat, valamint a menekültek és a menedékkérők érdekeit;

h) támogató szolgáltatásokat nyújtanak a tagállamok számára a kellően indokolt, sürgős fellépést követelő vészhelyzetek esetén.

(3) A közösségi fellépésekkel kapcsolatos kiemelt területeket megállapító éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

5. cikk

Sürgősségi intézkedések

(1) A 2001/55/EK irányelv szerinti átmeneti védelmi mechanizmusok végrehajtása esetén a 3. cikkben említett fellépésektől elkülönítve és azokon túlmenően az alap a tagállamok segítése céljából is finanszíroz intézkedéseket.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az alap fokozott nyomást keltő helyzetek kezelését célzó sürgősségi intézkedések végrehajtásához is támogatást nyújt a tagállamok számára. Az ilyen helyzetek jellemzője a határok meghatározott pontjain nemzetközi védelemre szoruló, harmadik országokból származó állampolgárok hirtelen, nagy számban történő érkezése, amely kivételesen erőteljes és sürgős igényeket támaszt az érintett tagállamok befogadó létesítményeivel, menekültügyi rendszerével vagy infrastruktúrájával szemben, amely veszélyeztetheti az emberek életét, jólétét, vagy a közösségi jog által biztosított védelemhez való hozzáférést.

(3) A (2) cikkben említett, fokozott nyomással járó helyzetek kezelése érdekében végrehajtott fellépések abban az esetben támogathatók az alapból, ha

a) azokat haladéktalanul végre kívánják hajtani, és a gyakorlatban nem foglalhatók a vonatkozó éves programba, és

b) időtartamuk nem haladja meg a hat hónapot.

▼B

(4) A támogatható sürgősségi intézkedések az alábbi intézkedéstípusokat érintik:

a) befogadás és elszállásolás;

b) a létfeltételek biztosítása, beleértve az élelmezést és ruházkodást;

c) orvosi, pszichológiai vagy egyéb segítségnyújtás;

d) az érintett személyek befogadásához és az intézkedések végrehajtásához kapcsolódó személyi és igazgatási ráfordítások;

e) logisztikai és szállítási költségek;

f) jogi tanácsadás és nyelvi segítségnyújtás;

g) fordítás és tolmácsolás, a származási országról szóló információt érintő szakértelem és más, az esetlegesen nemzetközi védelmet igénylő személyek gyors azonosításához, továbbá a menedékkérelmek tisztességes és hatékony elbírálásához hozzájáruló intézkedések biztosítása.

(5) A (4) bekezdés szerinti intézkedéseket szakértői csoportok támogathatják.

6. cikk

Célcsoportok

E határozat alkalmazásában a célcsoportok a következő kategóriákat foglalják magukba:

a) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a genfi egyezményben meghatározott jogállással rendelkezik, és menekültként engedéllyel tartózkodik a tagállamok valamelyikében;

b) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a 2004/83/EK irányelv szerinti kiegészítő védelmet élvez;

c) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki az a) és b) pontban meghatározott védelmek valamelyikét kérelmezte;

d) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a 2001/55/EK irányelv szerinti átmeneti védelmet élvez;

e) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, akit egy tagállamba telepítenek vagy telepítettek át.

II. FEJEZET

A TÁMOGATÁS ELVEI

7. cikk

Kiegészítő jelleg, összhang és megfelelés

(1) Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, beépítve ezekbe a Közösség prioritásait.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapból és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 18. cikkben említett többéves programban kell jelezni.

(3) Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

▼B

8. cikk

Programozás

(1) Az alap célkitűzéseit a 22. cikkel összhangban elvégzendő félidős felülvizsgálat tárgyát képező, többéves programozási időszak (2008–2013) keretében kell megvalósítani. A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, határozathozatal, ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

(2) A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves programokon keresztül kell végrehajtani.

9. cikk

A szubszidiaritás és az arányosságon alapuló fellépés

(1) A tagállamok felelnek a 18. és 20. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

(2) A Bizottság és a tagállamok a közösségi hozzájárulás mértékétől függően különböző eszközöket alkalmaznak az ellenőrzési rendelkezésekkel kapcsolatban. Ugyanez az elv az értékelésre vonatkozó rendelkezésekre, valamint a többéves és éves programok jelentéseire is vonatkozik.

10. cikk

Végrehajtási módszerek

(1) Az alap számára biztosított közösségi költségvetést – az ezen határozat 4. cikkében említett közösségi intézkedések és 15. cikkében említett technikai támogatás kivételével – a költségvetési rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani.

(2) A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

a) a 32. cikkben leírt eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamok igazgatási és ellenőrzési rendszereinek megfelelő működését;

b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer elégtelen, a 41., és 42. cikkben leírt eljárásnak megfelelően visszatartja, vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 45. és 46. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

11. cikk

Partnerség

(1) Minden tagállamnak az érvényes nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget kell kialakítania azokkal a hatóságokkal és szervekkel, amelyek a többéves program végrehajtásában érintettek, vagy amelyek az érintett tagállamok szerint hasznosan tudnak hozzájárulni a program fejlesztéséhez.

Az ilyen hatóságok és szervek közé tartozhatnak az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb közigazgatási hatóságok, nemzetközi szervezetek és szervek, különösen az UNHCR, valamint a civil társadalmat képviselő szervek, mint a nem kormányzati szervezetek vagy a szociális partnerek.

▼B

(2) Az ilyen partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi jogszabályokkal teljes összhangban kell folytatni.

III. FEJEZET

A PÉNZÜGYI KERET

12. cikk

Globális források

▼M1

(1) A 2008. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időszakra e határozat végrehajtására rendelkezésre álló pénzügyi keretösszeg 614 millió EUR.

▼B

(2) Az éves előirányzatokat a pénzügyi keret mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

(3) A Bizottság a 13. cikkben szereplő szempontoknak megfelelően tájékoztató jellegű tagállamonkénti éves bontást készít.

13. cikk

A források a támogatható tagállami intézkedésekre történő éves elosztása

(1) Az alap keretösszegéből minden tagállam évi 300 000 EUR átalányösszeget kap.

Ez az összeg a 2004. május 1-én az Európai Unióhoz csatlakozott tagállamok esetén a 2008–2013-as időszakban évi 500 000 EUR-ra emelkedik.

Ez az összeg a 2007 és 2013 közötti időszakban az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2008–2013-as időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően évi 500 000 EUR-ra emelkedik.

(2) A rendelkezésre álló éves források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint oszlik meg:

a) 30 %, a megelőző három év során a 6. cikk a), b) és e) pontjában említett kategóriák egyikébe tartozó személyek számának arányában;

b) 70 %, a 6. cikk c) és d) pontjában említett kategóriák egyikébe tartozó, a megelőző három év során nyilvántartásba vett személyek számának arányában.

A fenti megoszlás alkalmazásában a 6. cikk e) pontjában említett személyeket a 6. cikk a) pontjában említett kategóriában nem kell figyelembe venni.

▼M2

(3) A tagállamok az alábbi prioritások közül egy vagy több alapján áttelepített minden egyes személy után a (3a) bekezdés szerinti átalányösszegben részesülnek:

a) regionális védelmi program végrehajtására kijelölt országból vagy régióból származó személyek;

▼M2

b) az alábbi kiszolgáltatott csoportok közül egybe vagy többe tartozó személyek:

— veszélyeztetett gyermekek és nők,

— kísérő nélküli kiskorúak,

— erőszak és/vagy kínzás túlélői,

— olyan komoly orvosi ellátásra szoruló személyek, amely ellátás csak akkor biztosítható, ha áttelepítik őket,

— jogi és/vagy fizikai védelmi igények miatt vészhelyzeti áttelepítésre vagy sürgős áttelepítésre szoruló személyek;

c) az e határozat mellékletében felsorolt, 2013-ra vonatkozó konkrét közös uniós áttelepítési prioritások.

(3a) A tagállamok a (3) bekezdésben felsorolt prioritások alapján áttelepített minden egyes személy után 4 000 EUR átalányösszegben részesülnek.

A következő esetekben az átalányösszeget meg kell növelni az alábbiak szerint:

— 6 000 EUR áttelepített személyenként azon tagállamok számára, amelyek először részesülnek az alapból áttelepítési átalányösszegben,

— 5 000 EUR áttelepített személyenként azon tagállamok számára, amelyek az alap működésének korábbi évei folyamán egyszer már részesültek az alapból áttelepítési átalányösszegben.

(4) Amennyiben egy tagállam valamely személyt a (3) bekezdésben felsorolt uniós áttelepítési prioritások közül több alapján telepít át, ezért a személyért csak egy alkalommal részesül az átalányösszegben.

▼B

(5) Referenciaadatként a Bizottságnak (Eurostat) a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján készült legfrissebb statisztikáit kell használni.

Amennyiben a tagállamok nem juttatták el a Bizottsághoz (Eurostat) az érintett statisztikát, úgy a lehető leghamarabb ideiglenes adatokkal kell szolgálniuk.

Mielőtt a Bizottság (Eurostat) ezeket az adatokat referenciaadatként elfogadná, a szokásos operatív eljárásoknak megfelelően értékeli a statisztikai információ minőségét, összehasonlíthatóságát és teljességét. A Bizottság (Eurostat) kérésére a tagállamok megküldik a Bizottságnak az ehhez szükséges valamennyi információt.

▼M2

(6) A tagállamok 2012. május 1-jéig megküldik a Bizottságnak a következő naptári évben a (3) bekezdésben felsorolt prioritások alapján áttelepítendő személyek becsült számát, beleértve az abban a bekezdésben említett különböző kategóriák szerinti megoszlásukat is. A Bizottság ezt az információt közli az 52. cikkben említett bizottsággal.

(7) A (3) bekezdésben felsorolt prioritások alapján történő áttelepítési fellépésekre irányuló pénzügyi ösztönzés eredményeiről és hatásáról a tagállamok az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben, a Bizottság pedig az 50. cikk (3) bekezdésében említett jelentésben számolnak be.

▼B

14. cikk

A finanszírozási struktúra

(1) Az alap keretében történő pénzügyi hozzájárulás támogatás formájában történik.

(2) Az alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Unió általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

(3) Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

(4) A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 3. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

Ez az arány a 17. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásokban megállapított prioritásokra vonatkozó projektek esetén 75 %-ra növelhető.

A Kohéziós Alapba tartozó tagállamok esetén a közösségi hozzájárulás arányát 75 %-ra kell növelni.

(5) A IV. fejezetben meghatározott nemzeti programozás végrehajtása keretében a tagállamok kiválasztják a finanszírozandó projekteket a következő minimumkövetelmények alapján:

a) a helyzet és követelmények az adott tagállamban;

b) a kiadások költséghatékonysága, többek között figyelemmel a projekt által érintett személyek számára;

▼B

c) a támogatásra pályázó szervezet és az esetleges társszervezetek tapasztalata, szakértelme, megbízhatósága és pénzügyi hozzájárulása;

d) a projekt milyen mértékben egészíti ki az Európai Unió általános költségvetése által támogatott vagy a nemzeti programok részét képező egyéb tevékenységeket.

(6) Általános szabályként az alapból — időszakos előrehaladási jelentés alapján — legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

(7) A 3. cikk (4) bekezdése alapján végrehajtott támogató fellépésekhez való közösségi hozzájárulás nem haladhatja meg az egyes tagállamok számára a 13. cikkel összhangban juttatott összes éves forrás 15 %-át.

15. cikk

Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

(1) A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az alap éves keretéből 500 000 EUR értékig az e határozat végrehajtásához szükséges előkészületi, figyelemmel kísérési, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint az értékelő, ellenőrzési és felülvizsgálati intézkedések.

(2) Ezen intézkedések közé tartozik:

a) tanulmányok, értékelések, szakértői jelentések és statisztikák, beleértve az alap működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;

b) a tagállamok, a végső kedvezményezettek és a nyilvánosság számára nyújtott tájékoztatási intézkedések, beleértve figyelemfelkeltő kampányokat és az alapból finanszírozott projektek közös adatbázisát is;

c) az irányítást, a figyelemmel kísérést, az ellenőrzést és az értékelést szolgáló számítógépesített rendszerek üzembe helyezése, üzemeltetése és összekapcsolása;

d) az értékelés és figyelemmel kísérés közös keretének megalkotása, valamint egy mutatórendszer, amely adott esetben figyelembe veszi a nemzeti mutatókat;

e) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról.

f) a tagállamok által a 25. cikkel összhangban kijelölt hatóságok számára nyújtott olyan tájékoztatási és képzési intézkedések, amelyek kiegészítik a 31. cikkel összhangban a tagállamok által a hatóságaik számára nyújtott iránymutatásra tett erőfeszítéseket.

16. cikk

Technikai segítségnyújtás a tagállamok kezdeményezésére

(1) Az alapból egy tagállam kezdeményezésére minden éves programnál finanszírozhatók az előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrző intézkedések, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitást erősítő tevékenységek.

▼B

(2) Az egyes éves programok keretében a technikai segítségnyújtásra előirányzott összeg nem haladhatja meg:

a) a 2008–2010-es időszakra a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 7 %-át plusz 30 000 EUR-t és

b) a 2011–2013-as időszakra a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes éves összegének 4 %-át plusz 30 000 EUR-t.

IV. FEJEZET

PROGRAMOZÁS

17. cikk

A stratégiai iránymutatások elfogadása

(1) A Bizottság stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a menekültpolitika területén a közösségi jogszabályok kidolgozásában és végrehajtásában elért haladást, valamint a többéves program időszakára az alap pénzügyi forrásainak indikatív elosztását.

(2) Az említett iránymutatások az alap valamennyi célkitűzése esetén a Közösség prioritásait foganatosítják a Közös Európai Menekültügyi Rendszer végrehajtásának elősegítése érdekében.

(3) A Bizottság a többéves programozási időszakra vonatkozó stratégiai iránymutatásokat legkésőbb 2007. július 31-ig fogadja el.

(4) A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ezeket a stratégiai iránymutatásokat elfogadásukat követően mellékletben csatolni kell ehhez a határozathoz.

18. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

(1) Minden tagállam – a 17. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján – a következő elemekből álló többéves programtervezetre tesz javaslatot:

a) az aktuális tagállami helyzet leírása a 6. cikk hatálya alá tartozó személyek befogadására, a menekültügyi eljárásra, az önkéntes visszatéréssel kapcsolatos tanácsadásra, a beilleszkedésre és egy másik tagállamból való áttelepítésre és átszállításra vonatkozó szabályok tekintetében, valamint a menekültpolitikák fejlesztése, figyelemmel kísérése és értékelése tekintetében;

b) a 6. cikk hatálya alá tartozó személyek befogadására, a menekültügyi eljárásra, az önkéntes visszatéréssel kapcsolatos tanácsadásra, a beilleszkedésre és egy másik tagállamból való áttelepítésre és átszállításra, valamint a menekültpolitikák fejlesztésére, figyelemmel kísérésére és értékelésére vonatkozó előírások elemzése az érintett tagállamokban;

c) az ezen célok eléréséhez megfelelő stratégia és a megvalósításukhoz kapcsolódó prioritások bemutatása, valamint a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

▼B

d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

e) információ a prioritásokról és azok különleges céljairól. A célokat – meghatározott számú mutató alkalmazásával – számszerűsíteni kell, az arányosság elvét figyelembe véve. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;

f) a 11. cikkben meghatározott partnerségi elv végrehajtásához kiválasztott megközelítés ismertetése;

g) vázlatos finanszírozási terv, amely prioritásonként és éves programonként felsorolja az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magánforrásból származó társfinanszírozás teljes összegét;

h) a többéves program nyilvánosságra hozatalának biztosítására megállapított rendelkezések.

(2) A tagállamok többéves programjuk tervezetét legkésőbb négy hónappal azután benyújtják a Bizottságnak, hogy a Bizottság kiadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

(3) A Bizottság a többéves program tervezetének jóváhagyása céljából az alábbiakat vizsgálja:

a) a többéves program tervezete megfelel-e az alap céljainak és a 17. cikkben említett stratégiai iránymutatásoknak;

b) a tervezetben előirányzott fellépések helyénvalósága, figyelemmel a javasolt stratégiára;

c) megfelelnek-e e határozat rendelkezéseinek a tagállam által az alap fellépéseinek végrehajtására meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések;

d) a többéves program tervezete megfelel-e a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, és az ahhoz közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedéseknek a külső határellenőrzés, a menekültügy és bevándorlás területén.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely többéves program tervezete nincs összhangban a stratégiai iránymutatásokkal és/vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásaival vagy a közösségi joggal, felkéri az érintett tagállamot valamennyi szükséges további információ átadására, és adott esetben a többéves program tervezetének megfelelő módosítására.

(5) A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot jóváhagy a hivatalos benyújtást követő három hónapon belül.

▼B

19. cikk

A többéves programok felülvizsgálata

(1) Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programot újra meg kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozottabb vagy más módon történő figyelembevételével szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

(2) A Bizottság a többéves program módosítását jóváhagyó határozatot fogad el, az érintett tagállam ilyen irányú kérelmének hivatalos benyújtását követően a lehető leghamarabb. A többéves program felülvizsgálatát az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elvégezni.

20. cikk

Az éves programok

(1) A Bizottság által jóváhagyott többéves program végrehajtása éves programokkal történik.

(2) A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy mekkora összeget juttat nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 13. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

(3) A tagállamok minden év november 1-jéig benyújtják a Bizottságnak a többéves programnak megfelelően kialakított, a következő évre vonatkozó éves programtervezetüket, amely az alábbi elemekből áll:

a) az éves program alapján finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

b) az éves program szerint támogatandó intézkedések ismertetése;

c) az alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között; valamint a 16. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a tagállamok a 2008-ra vonatkozó éves programtervezetüket 2008. március 1-ig nyújtják be.

(5) A tagállam éves programtervezetének vizsgálatakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárásban az alapnak juttatott előirányzatok végső összegét.

Az éves program tervezetének hivatalos benyújtásától számított egy hónapon belül a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamot, hogy el tudja-e fogadni a tervezetet. Amennyiben az éves programtervezet nincs összhangban a többéves programmal, a Bizottság felkéri a tagállamot minden szükséges további információ megküldésére és adott esetben az éves program tervezetének megfelelő módosítására.

▼B

A Bizottság az adott év március 1-ig elfogadja az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatot. A határozatban szerepel az érintett tagállamnak juttatott összeg és a kiadások támogatási időszaka.

(6) Az éves program jóváhagyásának idején még nem előrelátható, kellően indokolt, sürgős fellépést követelő vészhelyzetek figyelembe vétele érdekében a tagállam felülvizsgálhatja az alapból nyújtott hozzájárulásnak a program különféle, éves tervben felsorolt intézkedései között megosztott pénzügyi bontása legfeljebb 10 %-át vagy eloszthatja más intézkedésekre szánt pénzügyi bontás legfeljebb 10 %-át e határozattal összhangban. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a felülvizsgált éves programról.

21. cikk

A sürgősségi intézkedésekre vonatkozó különleges rendelkezések

(1) A tagállamok az 5. cikkben meghatározott sürgősségi intézkedések esetére igény-nyilatkozatot nyújtanak be a Bizottságnak, továbbá végrehajtási tervet, melyben szerepel a tervezett intézkedések leírása és a végrehajtásukért felelős szervek megnevezése.

(2) Az alapból az 5. cikk (2) bekezdésében említett fokozott nyomást keltő helyzetek megoldása céljából támogatást kérő tagállam a Bizottságnak benyújt egy kérelmet, amely tartalmazza valamennyi vonatkozó információt, többek között az alábbiakat:

a) az aktuális helyzet leírása, különös tekintettel az érkezések számára, a befogadási képességekre és a menekültügyi rendszerekre vagy infrastruktúrára gyakorolt hatásokra, a sürgős szükségletekre, valamint a helyzet lehetséges fejleményeinek indokolással ellátott, rövid távú előrejelzésére;

b) a helyzet kivételes jellegének indokolással ellátott meghatározása különböző adatokkal alátámasztva, amelyek lehetnek többek között a határ szóban forgó pontján beáramló személyekre vonatkozó legfrissebb statisztikai és más adatok;

c) a tervezett sürgősségi intézkedések, azok mérete, természete, és az érintett partnerek részletes leírása;

d) a tervezett intézkedések becsült költségeinek bontása.

A Bizottság dönt arról, hogy teljesülnek-e a sürgősségi intézkedésekre irányuló pénzügyi támogatás alapból történő nyújtásának a feltételei, továbbá a fent említett információk és minden egyéb, a rendelkezésére álló további vonatkozó információ alapján a Bizottság határoz a nyújtandó pénzügyi támogatás összegéről. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az említett határozatról.

(3) Az 5. cikkben szereplő sürgősségi intézkedésekre az alapból nyújtott pénzügyi támogatás időtartama legfeljebb hat hónap lehet, és az egyes intézkedések esetén az összeg nem lépheti túl az intézkedés költségének 80 %-át.

▼B

(4) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett átmeneti védelmi mechanizmus végrehajtása esetében a rendelkezésre álló forrásokat a tagállamok között aszerint kell szétosztani, hogy az 5. cikk (1) bekezdése szerint hány személy részesül az egyes tagállamokban ideiglenes védelemben.

22. cikk

A többéves program félidős felülvizsgálata

(1) A Bizottság felülvizsgálja a stratégiai iránymutatásokat és szükség esetén 2010. március 31-ig felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogad el a 2011–2013-as időszakra.

(2) Amennyiben ilyen felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat fogadnak el, valamennyi tagállam újra megvizsgálja, és adott esetben felülvizsgálja többéves programját.

(3) A 18. cikkben található, a nemzeti többéves programok előkészítésének és jóváhagyásának szabályait értelemszerűen kell alkalmazni a felülvizsgált többéves programok előkészítésére és jóváhagyására.

(4) A felülvizsgált stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

V. FEJEZET

AZ IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

23. cikk

Végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

24. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános elvei

A többéves programok tagállami igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

a) az irányításban és az ellenőrzésben érintett szervek feladatainak meghatározása, valamint a feladatok megosztása az egyes szerveken belül;

b) a feladatoknak ezen szerveken belüli és e szervek közötti elkülönítése elvének tiszteletben tartása;

c) minden szervnek megfelelő források a kijelölt feladatok végrehajtásához az alapból társfinanszírozott intézkedések egész végrehajtási időszakában;

d) az éves program keretében bejelentett költségek helytállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárások;

e) megbízható számítógépes számviteli, felügyeleti és pénzügyi beszámolási rendszerek;

f) jelentési és felügyeleti rendszer olyan esetben, amikor a felelős szerv egy másik szervet bíz meg a feladatok elvégzésével;

▼B

g) eljárási kézikönyvek az ellátandó funkciókhoz;

h) a rendszer működésének ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések;

i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

j) a szabálytalanságok esetére és a jogosulatlanul átutalt összegek visszafizettetésére vonatkozó jelentéstételi és figyelemmel kísérési eljárások.

25. cikk

A hatóságok kijelölése

(1) A tagállam többéves programja és az éves programok végrehajtására kijelöli a következőket:

a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve, a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy a tagállam magánjoga által szabályozott, közszolgálati feladatot ellátó szerv, amely felel az alapból támogatott többéves program és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatoknak a Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv vagy ilyen szervként vagy hatóságként eljáró személy;

c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv – feltéve, hogy feladata ellátásában független a felelős hatóságtól és a hitelesítő hatóságtól –, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

d) adott esetben egy felhatalmazott hatóság.

(2) A tagállam megállapítja az (1) bekezdésben említett hatóságokkal való kapcsolatának, valamint azok Bizottsággal való kapcsolatának a szabályait.

(3) A 24. cikk b) pontjára is figyelemmel az e cikk (1) bekezdésében említett egyes hatóságok vagy valamennyi hatóság egyazon szervben összevonhatóak.

(4) A 26–30. cikk végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadja el.

26. cikk

Felelős hatóság

(1) A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell.

A felelős hatóság:

a) jogi személy, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

b) rendelkezik olyan megfelelő infrastruktúrával, amely megkönnyíti a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott kommunikációt;

▼B

c) olyan közigazgatási területen működik, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

d) képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;

e) pénzügyi és igazgatási kapacitása arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;

f) rendelkezik olyan megfelelően szakképzett alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

(2) A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az a 2008 és 2013 közötti időszakban megfelelően folytathassa feladatának ellátását.

(3) A Bizottság támogathatja a tagállamokat a személyzet képzésében, különösen a V–IX. fejezet helyes alkalmazására vonatkozóan.

27. cikk

A felelős hatóság feladatai

(1) A felelős hatóság felel a többéves programnak a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban történő irányításáért és végrehajtásáért.

Különösen:

a) a 11. cikkel összhangban konzultál a partnerekkel;

b) javaslatokat nyújt be a Bizottságnak a 18. és 20. cikkben említett többéves és éves programokra;

c) adott esetben pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

d) az alap társfinanszírozási tevékenységeihez megszervezi a projektek kiválasztását a 14. cikk (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően;

e) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a végső kedvezményezetteknek;

f) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozások közti következetességet és kiegészítő jelleget;

g) figyelemmel kíséri a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

h) gondoskodik egy olyan rendszerről, mely az éves program minden intézkedésének számviteli nyilvántartásait számítógépes formában rögzíti és tárolja, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

▼B

i) biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek és az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásába bevont egyéb szervek – a nemzeti számviteli szabályok sérelme nélkül – vagy külön számviteli rendszert, vagy az intézkedéssel kapcsolatos valamennyi ügylet számára megfelelő számviteli kódot alkalmazzanak;

j) biztosítja, hogy az alap 49. cikkben említett értékeléseit az 50. cikk (2) bekezdésében előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

k) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi kiadási és ellenőrzési dokumentumot a 43. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

l) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt megkap a működtetett igazgatási eljárásokról és az alap által társfinanszírozott projektekről;

m) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

n) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak az éves programok végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentéseket és záróbeszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket, vagy adott esetben a visszatérítési nyilatkozatot;

o) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

p) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával;

q) ellenőrzi a 33. cikk (6) bekezdésében említett iránymutatások végső kedvezményezettek általi végrehajtását.

(2) A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 16. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

28. cikk

A felelős hatóság feladatainak átruházása

(1) Amennyiben a felelős hatóság feladatait részben vagy egészben egy felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 26. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban kell lenniük.

(2) Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

▼B

29. cikk

Hitelesítő hatóság

(1) A hitelesítő hatóság:

a) tanúsítja, hogy:

i. a kiadásigazoló nyilatkozat pontos, megbízható számviteli rendszerekből származik, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

ii. a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a programra alkalmazandó szempontok szerint kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

b) a hitelesítés céljából biztosítja, hogy az irányító hatóságtól megfelelő információt kapott a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

c) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

e) ellenőrzi minden olyan közösségi finanszírozás behajtását – adott esetben a kamatokkal együtt –, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki;

f) nyilvántartja a behajtandó összegeket és a behajtott összegeket az Európai Unió általános költségvetése alapján, lehetőség szerint levonva őket a következő kiadásigazoló nyilatkozatból.

(2) A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 16. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogait.

30. cikk

Ellenőrző hatóság

(1) Az ellenőrző hatóság:

a) biztosítja, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer hatékony működésének vizsgálata céljából ellenőrzésekre kerüljön sor;

b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;

c) az alapból társfinanszírozott fő kedvezményezettek ellenőrzésének és az ellenőrzések programozási időszakon belüli egyenletes eloszlásának biztosítására ellenőrzési stratégiát mutat be a Bizottságnak a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre.

▼B

(2) Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a 2007/574/EK, a 2007/575/EK és a 2007/…/EK határozat szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia is benyújtható.

(3) Minden éves program esetében az ellenőrző hatóság jelentést készít, amely a következőket tartalmazza:

a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelő ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrzési rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról;

b) az ellenőrzési hatóság felelőssége mellett végzett ellenőrzések alapján arra vonatkozó vélemény, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszer működése megfelelő biztosítékul szolgál-e arra, hogy a Bizottsághoz benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helytállók, és arra, hogy az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűek és szabályosak;

c) a záró-egyenleg kifizetési kérelem vagy visszafizetési nyilatkozat érvényességét, valamint az érintett kiadás jogszerűségét és szabályosságát értékelő nyilatkozat.

(4) Az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az ellenőrzési tevékenység során figyelembe vegyék a nemzetközileg elfogadott, ellenőrzésre vonatkozó standardokat.

(5) A tagállamokban végrehajtott projektekre vonatkozó ellenőrzés az ellenőrző hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogai tiszteletben tartásával a 16. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozható.

VI. FEJEZET

FELADATOK ÉS ELLENŐRZÉSEK

31. cikk

A tagállamok feladatai

(1) A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az irányító hatóságok, minden felhatalmazott hatóság, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szerv megfelelő iránymutatást kapjon a 24–30. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

(3) A tagállamok megelőzik, észlelik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Ha a végső kedvezményezett számára jogosulatlanul kifizetett összeget nem lehet visszafizettetni, az érintett tagállam felelős az elveszett összegeknek az Európai Unió általános költségvetésébe történő visszafizetéséért, ha megállapítást nyer, hogy a felmerült veszteséget a tagállam által elkövetett hiba vagy gondatlanság okozta.

▼B

(4) Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

(5) Az (1)–(4) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

32. cikk

Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

(1) Mielőtt a Bizottság jóváhagyja a többéves programot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a tagállamok biztosítják a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

(2) A többéves programtervezetükkel együtt a tagállamok mindig benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok, és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

(3) A Bizottság e rendelkezés alkalmazását az 50. cikk (3) bekezdésében meghatározott jelentés elkészítésével összefüggésben felülvizsgálja.

33. cikk

A Bizottság feladatai

(1) A Bizottság a 32. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik arról, hogy a rendszerek a programozási időszakban eredményesen működnek.

(2) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább három munkanappal korábban történt előzetes értesítéssel. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(3) A Bizottság felkérhet egy tagállamot, hogy végezzen helyszíni ellenőrzéseket a rendszerek helyes működésének vagy egy vagy több ügylet helyességének igazolására. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

(4) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

▼B

(5) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

(6) A Bizottság iránymutatásokat határoz meg az e határozat szerint nyújtott finanszírozás átláthatóságának biztosítása céljából.

34. cikk

Együttműködés a tagállamok ellenőrző szerveivel

(1) Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan ismétlődésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik az ellenőrző hatóságokkal azok ellenőrzési terveinek és módszereinek összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

A Bizottság a beérkezést követően legkésőbb három hónapon belül megteszi észrevételeit a 30. cikk értelmében benyújtott ellenőrzési stratégiára vonatkozóan.

(2) Saját ellenőrzési stratégiájának meghatározásakor a Bizottság megjelöli azokat az éves programokat, amelyeket az igazgatási és ellenőrzési rendszerek meglévő ismeretei alapján elegendőnek talál.

E programok tekintetében a Bizottság arra a következtetésre juthat, hogy módjában áll elsődlegesen a tagállamok által benyújtott, ellenőrzés során szerzett bizonyítékokra támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak abban az esetben végez, ha bizonyíték utal a rendszerekben lévő hiányosságokra.

VII. FEJEZET

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

35. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

(1) Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtásakor a végső kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

(2) A kiadásoknak és a végső kedvezményezettek által eszközölt kifizetéseknek egyezniük kell. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű, bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

(3) Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 20. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésében említett, az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban hivatkozott év január 1-jén vagy az után fizettek ki. Nem támogathatók olyan intézkedések, amelyek a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt fejeződnek be.

(4) A végrehajtott intézkedések keretében a tagállamokban, a 3. cikk szerint az alapból társfinanszírozott kiadások támogatási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett irányítási eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M2

(5) A minden egyes áttelepített személy után a tagállamoknak járó átalányösszeget minden egyes ténylegesen áttelepített személy után egy összegben kell nyújtani.

▼B

36. cikk

A végső kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljesítése

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a felelős szerv biztosítja, hogy a végső kedvezményezettek az állami hozzájárulás teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a végső kedvezményezetteknek kifizetendő összegeket, feltéve, hogy a végső kedvezményezettek a tevékenységek és kiadások támogathatóságára vonatkozó minden feltételnek megfelelnek.

37. cikk

Az euro használata

(1) A tagállamok 18. és 20. cikkben említett többéves és éves programjainak tervezetében meghatározott összegeket, a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat, a 27. cikk (1) bekezdésének n) pontjában említett kifizetési kérelmeket, a 39. cikk (4) bekezdésében említett éves program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentésben szereplő kiadásokat és az 51. cikkben említett, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámolót euróban kell megadni.

(2) A tagállamok 20. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésében említett éves programjainak jóváhagyásáról szóló bizottsági finanszírozási határozatokat, bizottsági kötelezettségvállalásokat és bizottsági átutalásokat euróban kell kifejezni és végrehajtani.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót fizetőeszközként, a nemzeti pénznemben felmerült költségek összegét átszámítják euróra. Az említett összeget a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett program felelős hatósága a költséget elkönyvelte. Ezt az árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.

(4) Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, a (3) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan költségre, amelyet az igazoló hatóság a nemzeti pénznem és az euro közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

38. cikk

A kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 20. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésében említett, az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási bizottsági határozat alapján évente teszik meg.

39. cikk

A kifizetések – előfinanszírozás

(1) Az alapból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

(2) A kifizetések előfinanszírozás és egyenleg kifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

▼B

(3) Az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban kiutalt összeg 50 %-át kitevő első előfinanszírozást a finanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül a tagállamnak kifizetik.

(4) A második előfinanszírozási kifizetés legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság a tagállami kifizetési kérelem hivatalos benyújtásától számított két hónapon belül jóváhagyta az éves program végrehajtásában elért haladásról szóló jelentést és a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 35. cikk alapján elkészített, legalább az első kifizetés összegének 60 %-ára kiterjedő hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot.

A Bizottság második előfinanszírozási kifizetésének összege nem haladhatja meg az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozat alapján kiutalt teljes összeg 50 %-át és semmiképpen sem haladhatja meg – amennyiben egy tagállam nemzeti szinten az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban megállapított összegnél kisebb összeget kötött le – a tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen lekötött közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

(5) Az előfinanszírozási kifizetésekből keletkező bármilyen kamatot – amelyet a tagállam számára nemzeti állami hozzájárulási forrásnak kell tekinteni – az érintett éves program számára kell elkönyvelni, és az érintett éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámolóra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatával egy időben be kell jelenteni a Bizottságnak.

(6) Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor rendezni kell a folyószámlákon.

40. cikk

Egyenlegkifizetés

(1) A Bizottság az egyenleget legkésőbb kilenc hónappal a kiadásoknak az éves program jóváhagyásáról szóló finanszírozási határozatban meghatározott támogatási határideje után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

a) a 29. cikk (1) bekezdése a) pontjának és a 35. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat;

b) az 51. cikkben meghatározott éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló;

c) a 30. cikk (3) bekezdésében előírt éves vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat.

Az egyenleg kifizetése az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló elfogadásától és az egyenlegkifizetési kérelem érvényességét értékelő nyilatkozat elfogadásától függ.

▼B

(2) Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő hatályú bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásakor. A tagállam a benyújtott záróbeszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos fejleményekről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

(4) Amennyiben a Bizottság a 42. cikkel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási kifizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik tovább, amikor a 42. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

(5) A Bizottság a 41. cikk sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

(6) A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és az adott tagállamnak már kifizetett összegek különbségét.

(7) A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenleg kifizetést legkésőbb az (1) bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás fennmaradó részét a kifizetéstől számított hat hónapon belül meg kell szüntetni.

41. cikk

A kifizetések visszatartása

(1) A kifizetést a költségvetési rendelet értelmében a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő legfeljebb hat hónapra visszatartja az alábbi esetekben:

a) valamely nemzeti vagy közösségi ellenőrző szervezet jelentésében az igazgatási és ellenőrzési rendszerek működésének súlyos hiányosságaira utaló bizonyítékok találhatók;

b) a tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jutott a tudomására, amely szerint valamely hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő költség nem korrigált, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik.

▼B

(2) A tagállamot és a felelős hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell a kifizetés visszatartásának okairól. A kifizetések visszatartása a szükséges intézkedések tagállamok általi meghozataláig tart.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése

(1) A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenleg kifizetéseket, amennyiben:

a) a program igazgatási és ellenőrző rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

b) egy hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő kiadás nem helyesbített, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy

c) egy tagállam nem teljesítette a 31. és 32. cikk szerinti kötelezettségeit.

(2) A Bizottság azt követően határozhat az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztéséről, hogy lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

(3) A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

(4) Amennyiben a tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság olyan határozatot hozhat, hogy a 46. cikkel összhangban részben vagy egészben megszünteti az éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulást.

43. cikk

A dokumentumok megőrzése

A Szerződés 87. cikke értelmében vett állami támogatásra vonatkozó szabályok sérelme nélkül a felelős hatóság biztosítja, hogy az érintett programok programköltségeire és ellenőrzéseire vonatkozó valamennyi igazoló dokumentum a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére álljon a 40. cikk (1) bekezdésével összhangban, a programok lezárását követő ötéves időtartamra.

Ez az időtartam bírósági eljárás esetében, illetve a Bizottság megfelelően alátámasztott kérelmére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített változatban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET

PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

44. cikk

A tagállamok általi pénzügyi korrekciók

(1) Elsődlegesen a tagállamok feladata a szabálytalanságok kivizsgálása, a programok végrehajtásának, illetve ellenőrzésének jellegét vagy feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán történő fellépés, valamint a szükséges pénzügyi korrekciók elvégzése.

▼B

(2) A tagállamok elvégzik az intézkedések vagy az éves programok esetén észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat.

A tagállamok által végrehajtott korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását, illetve – adott esetben – behajtását jelenti. Amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatot kell fizetni. A tagállamok figyelembe veszik a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

(3) A rendszerből adódó szabálytalanságok esetén az érintett tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

(4) A tagállamok az éves program végrehajtásáról szóló, az 51. cikkben említett záróbeszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

45. cikk

A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről

(1) A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az alapból finanszírozott tevékenységeken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken legalább három munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság értesíti az érintett tagállamot annak érdekében, hogy megkapjon minden szükséges segítséget. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

A Bizottság felkérheti az érintett tagállamot helyszíni ellenőrzések elvégzésére egy vagy több ügylet helyességének megállapítása céljából. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

(2) Amennyiben a szükséges ellenőrzések végén a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 31. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 42. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy az egyenleg kifizetést.

46. cikk

A korrekciók feltételei

(1) A Bizottság valamely éves programhoz nyújtott közösségi hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével pénzügyi korrekciót hajthat végre, amennyiben a szükséges vizsgálatokat követően az alábbiakat állapítja meg:

a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely kockáztatja a programnak már kifizetett közösségi hozzájárulást;

▼B

b) szabálytalan kiadás található a hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatban, és azt a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem javította ki;

c) egy tagállam nem teljesítette a 31. cikk szerinti kötelezettségeit az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően.

A Bizottság határozatát a tagállamok által benyújtott észrevételek figyelembevételével hozza meg.

(2) A Bizottság a pénzügyi korrekciókat a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszeres jellegét annak megállapításához, hogy átalány- vagy extrapolált korrekciót alkalmazzon-e. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadásigazoló nyilatkozathoz kapcsolódik, amelyre a 30. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően az ellenőrző hatóság ésszerű biztosítékot adott, feltételezhető, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó, és az átalány- vagy az extrapolált korrekciót kell alkalmazni, hacsak a tagállam három hónapon belül nem nyújtja be a feltételezést cáfoló bizonyítékot.

(3) A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban tapasztalt hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

(4) Amennyiben a Bizottság nem a saját szolgálataiban tevékenykedő, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeivel kapcsolatban, miután megvizsgálja a tagállam által a 32. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

47. cikk

Visszafizetés

(1) Az Európai Unió általános költségvetésébe történő esedékes visszafizetést a költségvetési rendelet 72. cikkének megfelelően kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja az utalvány kibocsátásának napját követő második hónap utolsó napja.

(2) Késedelmes visszafizetés esetén az esedékesség időpontjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan késedelmi kamatot kell fizetni. E kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt az Európai Központi Bank által a főbb újrafinanszírozási műveletekre alkalmazott, az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában megjelentetett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatot.

▼B

48. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 44. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. FEJEZET

FIGYELEMMEL KÍSÉRÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSEK

49. cikk

Figyelemmel kísérés és értékelés

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen figyelemmel kíséri az alapot.

(2) A Bizottság a tagállamokkal együtt értékeli az alapot azért, hogy a 2. cikkben az 50. cikk (3) bekezdésében meghatározott jelentések előkészítésével összefüggésben említett általános célkitűzés alapján felmérje az intézkedések helytállóságát, hatékonyságát és eredményét.

(3) A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy milyen kiegészítő kapcsolat áll fenn az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

50. cikk

Jelentéstételi kötelezettségek

(1) A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben olyan záradéknak kell szerepelni, amely kötelezettséget tartalmaz rendszeres és részletes jelentések benyújtására a kitűzött célok végrehajtása és teljesítése terén elért eredményekről, és amely az éves program végrehajtásáról szóló előrehaladási jelentés és záróbeszámoló alapját képezi.

(2) A tagállamok a Bizottságnak a 2008–2010-es időszakról legkésőbb 2012. június 30-ig, a 2011–2013-as időszakról pedig 2015. június 30-ig értékelő jelentést nyújtanak be az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról.

(3) A Bizottság a 2008–2010-es időszakról 2012. december 31-ig, a 2011–2013-as időszakról pedig 2015. december 31-ig utólagos értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.

51. cikk

Záróbeszámoló az éves program végrehajtásáról

(1) Annak érdekében, hogy világos áttekintést adjon a program végrehajtásáról, az éves program végrehajtásáról szóló záróbeszámoló a következő információkat tartalmazza:

a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

▼B

b) a többéves program és prioritásainak végrehajtása terén történt előrehaladás annak egyedi, igazolható céljai vonatkozásában a mutatók számszerűsítésével mindenhol és mindenkor, ahol és amikor a számszerűsítés lehetséges;

c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

i. a figyelemmel kísérési és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések,

ii. az operatív program végrehajtásánál felmerült komolyabb problémák összegzése és a meghozott intézkedések,

iii. a technikai támogatás felhasználása;

d) az éves és többéves programokról szóló tájékoztatás és a programok nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések.

(2) A jelentés akkor fogadható el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazza. A Bizottság azt követően, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi információt megkapta, két hónapon belül határozatot hoz a felelős hatóság által benyújtott jelentés tartalmáról, amiről a tagállamokat értesíteni kell. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a jelentés elfogadottnak tekinthető.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot a 2007/574/EK határozattal létrehozott, a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)- (4) bekezdését, (5) bekezdésének b) pontját és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, valamint (4) bekezdésének b) és e) pontjában meghatározott határidő hat hét.

53. cikk

Felülvizsgálat

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

▼B

54. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) E határozat nem érinti a 2004/904/EK határozat alapján, vagy a 2007. december 31-én hatályos bármely, támogatásra vonatkozó jogszabály alapján a Bizottság által jóváhagyott támogatás folytatását vagy módosítását, ideértve a részleges vagy teljes megszüntetést is.

(2) Az alap szerinti társfinanszírozási határozatok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a 2007. június 7-ét megelőzően a 2004/904/EK határozat alapján elfogadott és a társfinanszírozás időszakában pénzügyi utóhatással bíró rendelkezéseket.

(3) Azokat a Bizottság által 2005. január 1. és 2007. december 31. között jóváhagyott társfinanszírozási összegeket, amelyek tekintetében a záróbeszámoló benyújtási határidejéig a Bizottságnak nem küldték el a program lezárásához szükséges dokumentumokat, a Bizottság 2010. december 31-ig automatikusan visszavonja, és a jogtalanul kifizetett összegeket vissza kell fizetni.

A halasztó hatályú bírósági eljárás vagy államigazgatási fellebbezési eljárás miatt felfüggesztett műveletekkel vagy programokkal kapcsolatos összegeket az automatikus visszavonás összegének megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A tagállamok a Bizottságnak 2009. június 30-ig értékelő jelentést nyújtanak be a 2005–2007-es időszakban az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásairól.

(5) A Bizottság 2009. december 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának az alap 2005 és 2007 között elért eredményeiről és végrehajtásának minőségi és mennyiségi szempontjairól szóló jelentést.

55. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2004/904/EK határozat 2008. január 1-jén hatályát veszti.

56. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2008. január 1-jétől kell alkalmazni, a 13., 17., 18., 20., 23. és 25. cikk, a 31. cikk (2) és (5) bekezdése, a 32. cikk, a 35. cikk (4) bekezdése és az 52. cikk kivételével, amelyeket 2007. június 7-től kell alkalmazni.

57. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei, az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban.

▼**M2**

MELLÉKLET

A 2013-ra vonatkozó konkrét közös uniós áttelepítési prioritások jegyzéke

1. Kongói menekültek az Afrikai Nagy Tavak régiójában (Burundi, Malawi, Ruanda, Zambia);
2. Iraki menekültek Törökországban, Szíriában, Libanonban és Jordániában;
3. Afgán menekültek Törökországban, Pakisztánban és Iránban;
4. Szomáliai menekültek Etiópiában;
5. Burmai menekültek Bangladesben, Malajziában és Thaiföldön;
6. Eritreai menekültek Kelet-Szudánban.